

Bilag B: Borgercases fra Norddjurs

Herunder er beskrevet to borgercases, som er to eksempler på personer, der vil være i målgruppe for projektet for socialt udsatte enliges sundhed i et landområde.

CASE: LARS

Lars er en 35-årig mand, der er samlevende med en lidt ældre kvinde. Han har haft en lidt vild ungdom med periodisk misbrug af bla. hash, amfetamin og alkohol, men har aldrig haft et afhængighedssyndrom og er på egen hånd stoppet indtagelsen af stimulanserne igen. Der har dog siden været perioder med overforbrug af alkohol.

Han har gennemført folkeskolen og efter et par års pause taget en mekanikeruddannelse. Herefter startede han eget værksted, men efter 3 år gik han konkurs, og der tilkom en periode med øget alkoholindtag. I forbindelse med konkursen udviklede han en belastningsreaktion og blev kortvarigt fulgt med støttende samtaler i lægehuset.

I de efterfølgende år havde han mange forskellige jobs, men det var særdeles vanskeligt for ham at holde fast i dem over længere tid; bla. på grund af konflikter med chefen og de andre medarbejdere. På mistanke om ADHD blev han udredt i Lokopsykiatrien, men diagnosen kunne ikke bekræftes. I perioder var han på kontanthjælp, for han var aldrig kommet i hverken fagforening eller A-kasse, men fremmødet hos sagsbehandleren var ustabil og præget af mistillid fra begge parter.

Hans tandstatus har været elendig; nok især fordi han i høj grad lider af tandlægeskræk. Tænderne var ødelagte af, at han aldrig havde fået fjernet en påsat tandbøjle, der i stedet havde ødelagt emaljen og givet sort misfarvning. Den dårlige økonomi blev en supplerende grund til at der ikke blev gjort noget ved tænderne, indtil en socialrådgiver hjalp ham med at få en bevilling hertil og med at komme afsted.

Til en familiefest for 3 år siden bemærkede flere familiemedlemmer at han havde en hævelse på halsen. Han havde ikke selv taget notits heraf, trods det, at hævelsen ved første henvendelse i lægehuset var ganske betragtelig, ca 4x7 cm stor, men set i bakspejlet havde han nok haft symptomer herfra gennem flere måneder. Ved nærmere undersøgelse viste det sig at være lymfekræft, og han kom i behandling herfor, som han har fulgt. Der har indtil videre ikke været tegn på opblussen af sygdommen.

CASE: BENT

Bent er en muskuløs, middelhøj og slank mand på 56 år, der altid fremtræder velsoigneret og høflig. Han har boet hos sine forældre indtil for 8 år siden, hvor hans far desværre døde og moderen måtte sælge ejendommen. Herefter flyttede han til området, for at kunne få råd til et landsted med plads til sit store dyrehold, der bla. indbefatter dromedarer, får, papegøjer og en stor hund. Hans netværk er sparsomt; han har en psykisk syg søster, moderen døde kort tid efter faderen og han har svært ved at holde fast i venner og bekendte, fordi han føler, de udnytter ham.

Han har indtil flytningen haft en nogenlunde stabil tilknytning til arbejdsmarkedet med den længstvarende ansættelse på mere end 10 år. Han har ca 9 års skolegang, men er rigtig god til at bruge sine hænder, og har fungeret som altnulig-mand indenfor forskellige håndværksfag. Her har man bla. nydt godt af hans alsidige kompetancer og hans perfektionisme; han gør aldrig noget halvt men stiller rigtig store krav til det færdige resultat, hvilket sagtens kan ses.

Efter flytningen er livet ikke helt gået, som han havde håbet. Han har haft svært ved igen at finde en plads på arbejdsmarkedet. Kommunen har forsøgt at hjælpe ham, men det er endt i konflikter med arbejdsgiveren, der ifølge Erik er for sjuskede og ikke laver et ordentligt arbejde.

Samtidig har han store problemer med boligen. Der har skullet laves rigtig mange ting om, både i stalden, så der var gode forhold til dyrene, og i stuehuset. Han er også kommet i gang, bla. har han fjernet både køkken og toilet og har lavet nogle indhegninger til dyrene. Desværre løb han herefter tør for penge, fordi han ikke

har haft nogen fast indtægt, og byggeriet gik i stå. Samtidig begyndte der at komme rotter i stuehuset, bla. Fordi nogle vinduer var utætte og nogle gulve brækket op. Rotterne betød, at han udelukkende kunne opholde sig i ét af husets rum; alt mad og tøj måtte lukkes nede i kasser. Om natten kunne han høre rotterne gnave og huset bar efterhånden tydelige præg heraf.

Kort tid efter han var flyttet ind, kom han ved et uheld til at hugge sig selv i benet med en økse. Han søgte umiddelbart læge, der vurderede, at der ikke var noget brækket og behandlede såret. Efter nogle uger bliver han rigtig syg med høj feber, og en nabo finder ham bevidstløs. Han bliver indlagt og får konstateret blodforgiftning, der stammer fra betændelse i såret. Samtidig konstateres det, at øksen faktisk har ramt knoglen med et brud til følge. Da der er stabil fremgang udskrives han igen til egen bolig og uden nogen form for hjælp.

Når han føler, livet går ham rigtig imod, fx når han mangler penge, bliver han helt passiv, lægger sig på sofaen og kan slet ikke se nogen lyspunkter i tilværelsen. Hans dyr kan mærke det med samme, fortæller han, og det giver ham grund til yderligere bekymring. Han har været fulgt i psykiatrien på mistanke om en depression, men dette blev aldrig konstateret. I stedet er det med tiden blevet tydeligt, at dette er hans måde at reagere på, når tilværelsen bliver for vanskelig, og at det ikke løses med lykkepiller men med hjælp til at få løst praktiske problemer og komme videre.

Som en nærmest logisk konsekvens af livet med rotterne, udviklede han svær vitaminmangel, og kom i behandling herfor. Desværre har han ikke taget vitaminerne fast på grund af prisen.

Rotteproblemet blev løst efter ca 6 måneder med hjælp fra kommunen. De seneste måneder har han døjet med mus, men dem kan han forholde sig til, siger han, selvom de sviner mere. Han er aktuelt også i arbejde igen, men har netop været sygemeldt på grund af vanskeligheder i samarbejdet, der dog ser ud til at være løst nu efter et fælles møde med deltagelse af bla. hans nye mentor.